

kaj dosti od evropskega, čeprav se včasih pokaže, da avtor ni o tem pričnan, a ga izdasta lastno vedenje in misel, se odmaknjeni svet ne zdi več daleč in tuj. Evropska izhodiščna izkušnja dovoljuje avtorju v prenekaterih odlomkih varljivi občutek nadmoči in prednosti, dokler se ne pokaže v svoji naivnosti, zaletavosti, trmoglavosti kot ne povsem pripravljen sprejemati in doumeti zapletne posebnosti posameznih dežel takih, kot so.

A tudi v tem je Flisar odkrit; v avtorefleksiji se sočasno z odkrivanjem

tujih dežel in družb poglobljamo tudi v njegovo popotovalno zorenje, intimno, antropološko, psihofizično bistvo. Ta dvojna perspektiva je v naši potopisni literaturi redka; avtorji večinoma zakrivajo njen drugi del (avtorefleksivni), kot da je lastno izhodišče, ki edino omogoča pravo konfrontacijo, neaktualno. Flisar je napravil kvalitetni premik v tem smislu morda tudi zaradi močnejše notranje svobode ali nezavezanosti kakršnemu koli posebnemu poslanstvu svojega (in ženinega) popotovanja.

Marijan Zlobec

Smiljan Samec **Epigrami**

»ADIJO, ASKEZA!«

Tako preprosto to vseeno ni,
kot pomevljaš ne ravno duhovito.
Če iščeš pleve kje med kritiki,
bi moral vzeti v roke — tanjše sito!

KOMPOZICIJA

Tu pisk, tam prask ter tresk na boben,
za linijo pa strune cvilež,
to je »uglasbiti« sposoben
le rojen glušec ali škilež.

PO BORDONOVO

Skoval si bil izraz »preteklik«,
kar naj nadomesti: pretekli čas.
Potem naj stekel pes bo tudi »steklik«,
kar izumiteljstva je nov dokaz.

STROGEMU KRITIKU

Že mnogo let vihtiš svoj bič
in v glavnem tudi upravičeno,
a vendar ni dovolj zašpičeno,
če rečeš le, da — »to ni nič«!

PRIZNANJE

Še pravdajo se tam na jugu,
če reče kdo jim kaj čez čast...
I meni: koga v vročem lugu
ožeti — je posebna slast.